

ni, ker vsa Višnja gora ni pet minut dolga, toraj sva kmalu tam. Pa tu zveva staro pesem: dobiti je le kruha in vina, tudi vode, a za kosilo nič drugega ko jajca in kar se ž njih dá narediti, ker je postni dan. Tudi vozá, na katerega sva se posebno zanašala, ker so naju uže bolele podplati, ni doma in krčmarica celo odločno reče, da ga po vsej Višnji gori ne bova dobila. Ta novica naju zeló osupne, ker sva uže hudo vtrujena in si ne upava več še 6 ur peš hoditi. Da bi bil vsaj višenski polž domá, počasi bi naju uže kam privilekel! Kaj toraj storiti? Ugibava in ugibava, slednjič pride meni na misel, da bo morda gospod župnik imel, česar se po vsi Višnji gori ne dobí; napotiva se toraj tje in — nisva se zmotila. Gospod župnik naju ne le prav prijazno sprejme, marveč radovoljno ponudi tudi svoj voz. Da bi on vedel, kako zeló nama je s tem vstrege!

Tako sedeva na voz in drdrava naprej. Nad Višnjo goro je še starega grada razbito zidovje, na levi se prav pod skalovnato pečino pokaže grad Podstenje, zdaj lastnina barona Roschütza (Rožiča), ki se mnogo pečá s čebelorejo in si je tu res izbral za to ugoden kraj: zadej gozd, spredej vrti in polje. Grajsčinica je zeló podobna oni pod Jamo na Notranjskem, ker skoro ravno tako čepí pod skalovjem, le da ni v tako divjem kraju. Nekoliko dalje nama pokaže cerkvenik, ki naju je peljal, razkriti zvonik cerkve na Dragi, v katerega je bilo prejšnji teden treščilo, da mu je pogorela streha.

V tem se vlije dež in neha še le, ko se pripeljemo vštric Zatične. Rad bi bil malo stopil tje ter ogledal si tistega glasovitega Lilegga, ki tako gorí za nemškutarijo, da bi bil zvedel, če je mož pod Taaffejevim ministerstvom tudi toliko korajzen, al mudilo se je preveč, toraj smo drčali naprej ob zelenih gozdih in dobro letino obetajočem polji. Edino, kar tu oko žali, je zanikerna živina, ko je vendar paše in klaje vsake vrste na izbir! Kaj se tū dá doseči z živino, to je pokazal gospod župnik šentviški s svojim velikanskim volom, katerega je o veliki noči vsak v Ljubljani občudoval, kdor ga je videl. Škoda, da se tū tako malo pozna, da je v Ljubljani kmetijska družba, ki priskrbuje za polovicu cene ljudem junce in telice žlahnejšega plemena.

Okoli dveh popoldne pridrdrava do sv. Roka in se ustaviva pri Čožu. Kdo je ta mož, bo bralcem gotovo uže znano iz obravnav deželnega zbora kranjskega. On je namreč tisti vrli mož, ki je zavoljo svoje narodnosti po Vesteneckovih spletkah pošto zgubil. Ta zguba moža ni toliko bolela, kakor ga je žalila, ker si ni bil nobenega pregreška svest. Zdaj se je menda uže nekoliko potolažil, vsaj nama je prišel naproti z veselim obrazom in naglo prinesel kupico dobrega vinca. Na mizi je imel več slovenskih časnikov, bral pa je ravno „Novice“, katere so bile pred njim razgrnjene. Jaz ga do tje nisem osebno poznal, a na prvi pogled se vidi prijazen, pošten in še trden mož stare korenine, kakoršnih je vzlasti po Dolenjskem uže premalo. (Dal. prib.)

Izid slovenskih volitev 30. junija.

V kranjskih mestih so Slovenci zmagali povsod.

V Ljubljani, glavnem mestu Slovenije, smo proti Dežmanu z narodnim kandidatom vitezom Josipom Schneidom zmagali s sijajno večino 108 glasov.

Za kandidata narodne stranke viteza Schneida je glasovalo 494 glasov, a za Dežmana je glasovalo samo 386 nemčurskih glasov. Od blizu 1150 glasov je torej prišlo na volišče 883 volilcev volit. Tacega števila prišlih volečih ne pozna dozdaj Ljubljana. Bila je pa tudi agitacija tako živa, kakor poprej nikoli, na obeh straneh.

V Novomestu je naš kandidat grof Margheri dobil 39 glasov, Kromer 51.

V Višnji gori: Margheri 21 glasov, Kromer 11 glasov.

V Krškem: Kromer je dobil 29, grof Margheri 31 glasov.

V Kostanjevici: Grof Margheri 20, Kromer 5 glasov.

V Črnomelji: Grof Margheri 26 glasov, Kromer 11 glasov.

V Metliki: Grof Margheri 63 glasov, Kromer 21 glasov.

V Kočevji: Od 62 oddanih glasov Kromer 56, 6 pa Margheri.

V Ribnici: Grof Margheri 28 glasov, Kromer 10 glasov.

Po vsem tem tedaj je voljen z veliko večino narodni kandidat za dolenjska mesta grof Margheri za našega poslanca.

V Postojni je naš kandidat dr. Poklukar 38 glasov dobil, Vesteneck 37, Deu pa 1 glas.

V Ložu: Dr. Poklukar 28 glasov.

V Idriji: Vesteneck 57, Poklukar 10 glasov.

Na Vrhniku: Poklukar 22 glasov, Vesteneck 12.

V Radoljici: Poklukar 21, Vesteneck 21.

V Tržiču: Vesteneck 26 glasov, 10 pa Poklukar.

V Kamniku: Od 72 glasov je dobil dr. Poklukar 62, Vesteneck 7, trije listi so bili prazni.

V Škofiji loki: Izmed 61 volilcev je glasovalo 24 za dr. Poklukarja, 24 za Vestenecka.

V Kranji je dr. Poklukar dobil 55 glasov, Vesteneck 36. Narodni kandidat dr. Poklukar je tedaj z veliko večino voljen za poslanca.

Slovenski Kranjci smo toraj zmagali na celi liniji.

Iz Goriškega se glasé neveseli ali napisled vendar le ne protinarodni volilni glasi. Večina duhovnikov je glasovala za Winklerja. Tako so tudi volilci Tonklijevi potegnili se za Winklerja. V Gorici je bilo oddanih 81 glasov Winklerju, 32 Povšetu; v Tolminu 35 Winklerju, 44 Povšetu; v Sežani 22 Winklerju, 21 Povšetu; v Bovcu 7 Winklerju, 6 Tonkliju, Povšetu pa 97. Winkler je dobil 145 glasov in je tedaj izvoljen.

V Istri je narodni dr. Vitezic skor enoglasno voljen.

Naši dopisi.

Iz konjiškega okraja na Štajarskem 29. junija. (*Vlitvene zadeve.*) Predno ta številka „Novice“ izide, bodo pri nas volilni boj skončan. 29. t. m. sklical je naš kandidat, baron Goedl, volilni shod v Konjicah. Prišlo je, kolikor je Petrovo dopuščalo, mnogo volilnih mož in njih volilcev, celo iz Slov. Bistrice, da so našim dejansko pokazali, da je nemčursko-liberalna garda tudi v Bistrici na kant prišla in da je največa nesreča dozdaj za slov. kmete ravno ta bila, da so „Formaherje“ preveč poslušali. Naš g. kandidat Goedl je mirno svoj program razvil ter si je z vsem svojim obnašanjem nalogoma srca vseh pridobil. Posebna hvala še gre g. dr. Radaju z Maribora, ki je v poljudni besedi osvetlil program nasprotnega kandidata Possegga, ki služi „fortschrittlerjem“ za metlo, samo da možek menda sam prav ne ve, v kako družbo da ga je nemčursko-liberalna sodrga potisnila. — Dan poprej je Possegger v Konjicah sklical volilni shod, pri katerem pa menda ni 5 volilcev pred seboj imel. — Navdušenje na naši strani je toliko, da ne moremo več nad zmago dvomiti. Vrlo dobro drži se mariborsko-bistriški okraj, ki bo na dan